יפה לעיטי ומוס לין בך · לבל מוהמיבו סם עמך בדומין לך לא דרסינן מלא לענין פסול יוחסין להסם ליבא עבודה שיהא סברא לפסול בעלי מומין: *) ב"ד מטוקים מכל מוס · בסהדרין (דף לו: ושם) וכפ' בא סימן (נדה מב: ושם) דקאמר מדלא לאתויי ממזר לממני · תלין הכל כסרים לדון דיני נפשות לא מלי לגיומר לאתויי בעלי מומין דבפסול יוחסין תייבי כדקתני סיפא לין כסרים מלא כהנים לויס וישראלים המשיאים לכהונה: **מונקרא** שמו נקבה · מבישראל לרים לסמכיה אלל ונקרא שמו דמונקרת שמו לתודיה לא הוה מצמע לעטות כולם אלא דוקא לדיינין ולא לכל העומדים סם ונקבה לר"י ההכא דרסינן מרי בישראל למר כדאיתא ליה ולמר כדאיתא ליה ובפ"ק דקדושין (דף יד·) דרסינן דיינין שאלן לה נעל הותרה לכל ישראל ואמר ר"י דהסם דרסינן מדסמכיה לבישראל בית חלוץ הנעל (ד) והוה מלי למכתב ובישראל יקראו שמו בית חלוץ הנעל לי לאו דאתא אלא לדרשא ההכא ומדסמכיה ישראל אלל חלוץ הנעל דרסינן נמי כיון שאלן לה נעל הותרה לכל ישראל:

וקראו לו ולא שלוחן · ותימה לחילפיון בפ"ב דקידושין (דף מא.) מקראי דשלומו של אדם כמותו אלרבה גילף מהכא לאין שלומו כמותו ור"ל היכ כתיב בהיתם דגבי ענלה עכופה נמי דרסינן ולא אן ולא שלוחן ובמנחות בפ' שתי מדות (דף עב: ושם) דרסינן ושמך ידו ולא שלומו ובנדרים (דף ענ:) ממעט שליח *מהפכת נדרים לרבי יהודה ור"ם ס"ל דקלי בקידושין גילף מהך קרא דמדאיצטריך לאמעוטי מכלל דבעלמא הוי כמותו ור"ל דאי לאו קרא דאשת איש הסם הוה דרסינן כל הני קרא דלרבה מחריתי ס"ל מלחן:

דואיל וסמס לן תנא קומיה · לבל מסוס דייחיד ורבים הלכה כרבים אין לפסול קומיה ממסבר טעמא דייחיד: **אי** הכי לפילו מיאון נמי · ור"ת מלי פריך וכי בשביל כך נפסול כל סחמי המשניות ור"ל דחליצה ומיאון דמו להדדי אלמא ע"י מעשה שלהם ומיהו נמי בהדי הדדי: **ש"מ** הדר ביה ר' יהודה ש"מ · פסק ר"ת דסומא בחמת מעיניו כשר לחליצה כיון שלא ממעטינן מלעיני וסני בחמת ויכול לרחות הרוק מפי הינמה:

ואנא גר תנא · ור"ת לפר"ת דרב שמואל בר רב יהודה הינדואה דהכא היה בן רב יהודה הינדואה דאמר בפ"ק דקידושין (דף כב:) דגר שלין לו יורשין הוה ומתגייר הוא ומתגייר הוה ומצייר בריינתא דפסיל גר לחליצה לדיני ממזרות ומי מיפסל לדון ליבמלא כיון דאמר מיבמלא ויש לומר דלישנא דפסול מפיל ס"ל כשר שמואל בר יהודה כי הוה קלימנא קמיה דרבי יהודה אמר לי סק (נ) שם ואמר רבא נר: (ד) תוס' ד"ה מונקרא ובפ' ד"ב מונקרא ובפ' ישראל יקרא:

כמרענא שכרעא לפומיה · פירש בקונטרס בכתובות בפרק הכותב (דף פה. ושם) דלא מקרע קרעינא ליה ולא מיגבא גביגא ביה ולין גרסינן ליה כן ר"ל למימר בהדיא ההוא דיקנא כדאמר בחלו נערות (שם דף לו:) נבי היולתא מקום שם רט ורביט שם מפרש וכן ר"ת בכתובות (דף מב. ד"ה מחרע) דהייט שלא יוכל בעל השטר לגבות בלא שבועה לפומיה תפילו הוא קרוב ללוה לו למלוה דבאיזה קרוב לפילו שאר מלס מחייב נמי שבועה כדאמן (כתובות דף פו.) עד אחד מעיידה שהיית פרועה לו הפקדון שלא בשבועה והא ד"ל דבעל כרב פפא בהכותב (שם דף פה.) שהעיד על השטר שהוא פרוע מיכף מחריגת בהדי מר ס"ל שרב פפא היה קרובו של מוכב לו

בישראל · "להקים" לאחו שם בישראל": ושמם לן תנא כוותיה · במתני': **החליצה והמיאונין בשלשה** · ושמעת היא בפ"ק דסהדרין: **בבית דין** · סהדרין: **תליצה מרי קמתי ניהו** · לך מתני' דיין וכך דסהדרין: **דתנן** · בפ' כיצד מי שלמל את האשה בגדל הל"ה תורה אור לא יקלמה, מיהמה לו שחליצה בפניו דיבמתה ולימא מסום לסר ממך עקומת פה: **מפני שהות ב"ד** · כלומר לא יחיד היה שם דנימא בשבילו נחכוין שהרי ב"ד היה שם ולין ב"ד פחות מעלמה: **הוליל והממת במקום** מחלוקת היא · שנחלק שם רבי יהודה בדבר אחר וכדבר זה לא נחלק ש"מ הדר ביה לבל מילון לאו שהממת במקום מחלוקת היא להכך תנאי רבי יוסי ברבי יהודה ור"ת ברבי יוסי לא מייתינן התם לפלוגתא לתריתי דנימא מדלא לימלוג בהא ש"מ הדרי בהו: **למקבע דוכתא** · לסס כך: **האשרה** · מקום מזומן לכך מעמש: **לפרסומי מילתא** · שתעלה היא ולא ליעכבה לכהן ש"ל ליומו ליכסי וליקפלו עלה: **לזירות דקני** · חבילה של קנים והלכו ליצד שם לשם חליצה זו: **תניגא** · גרסינן יש בריימא בילי וקתני בה בישראל בית דין של ישראל טו' והכי אמר לעיל דרב שמואל בר יהודה קתני לה: **ותא גר תנא** · הוא ולבני מתנייכו הלכך פסילנא לחליצה: **מרעינא שכרעא לפומיה** · דלי לומר "דלעגא ביה דפריע" לא מיזקקינא למיגבא ביה:

[לקמן קה: ש"ם]

[לקמן קה: וש"נ]

[לעיל מד.]

[לקמן קה: ש"ם]

גר

סהדרין ג. לקמן קה: ש"ם

המיאון והחליצה בשלשה וכ"ת הבי נמי והתניא *מיאון: בית שמאי אומרים ב"ד מומחין וכ"ה אומרים בב"ד ושלא בב"ד, אלו ואלו מודים שצריך שלשה ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי *יוסי מכשירין בשנים ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן *הלכה כאותו החזן: **אחת** חד סתמא והכא תרי סתמי, **אחת** נמי תרי סתמי מינהו דתנן *מיאנה או שחלצה בפניו ישראל פסלה שהוא כב"ד אלא התם תרי סתמי הכא תלתא סתמי, אכר הא סתמא והא סתמא מה לי חד סתם מה לי תרי סתם מה לי תלתא אלא אמר רב נחמן בר יצחק הואיל וסתם בבקום מחלוקת דתנן* ממיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' *יוסי, ר' יהודה אומר בחמשה: החליצה והמיאונין בשלשה ולא קפליג ר' יהודה ש"מ הדר ביה ר' יהודה ש"מ: אמר רבא צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב °ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים "רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע "עבדי" עובדא בחמשה, בשלשה כר' יהודה והא הדר ביה? לפרסומי מילתא. רב אשי איקלע לבי רב כהנא אמר ליה סליק מר לגבן למלויי בי חמשה. אמר רב כהנא: הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה אמרו לו למה לי חמשה? אמר להו כי היכי דליפרסם מילתא. (נ) רב שמואל בר יהודה (קאי) קמיה דרב יהודה אמר ליה תנינא "בישראל" בב"ד ישראל ולא בב"ד של גרים ואנא גר אנא? אמר רב יהודה כגון רב שמואל בר יהודה דמיקנא ממונא אפומיה מפיקנא ס"ד והא "ע"פ שנים עדים" אמר רחמנא? אלא מרעינא שכרעא אפומיה (נ) ואמר רבא

גר

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וקבלו וכו' מהכא נדרים נרבי יהושע · ותו לימא שמיכה בכעלים דממעטין שלומו בב"ש דף לו ע"ל וכמיר הכמתם בסהדרין דף קיל ע"ב ובתוס' כהנים פרשה מ"ם פוף ו אמר לו הנית שלא יעלה ביה שלום · ובירושלמי ר"פ דקדושין ופ"ב המר ימיכנו ממש שלומו וכלא מהוניו שלומו וכן הוא במכילתא פרשת משפטים:

מסורת הש"ס

* לימני מכאן ולא אבא בתת לימני נמר על אחר פלוגתא ואח"כ לאחר לעולם

לקמן קו: דבריה כה"ג ובקידושין יבמות אלו דברי פקוקים וחלכה כבמקום ואחרת כבה יצאה ואחרת יבמה לא: בדבר אחר. תיר אחרי ב ונקרא שם בישראל בית חלוץ הנעל קדושין יד.

נוסח ספרי הלכה: תל"ד מכאן

תוס' חד מקמאי סחם סנדלי ציירין של קש ושל קנים הוא לר"י בן נורי ובוה עמדו דברי הרב אלפס: מאי דכתיב"ר אלפס ולענין חליצה עד שתהא אביו ואמו מישראל ס"ם תרי בישראל כתיב הכי פי' תרי בישראל כתיבי הד לענות חלוץ הנעל נ' פעמי כרר' יהודה משו' ר"פאמרי' מונקרא שפו נפקא ומוקים בישראל כיון שהלין לה התורה לכל ישראל כדאיתא בפ"ק דקדושין וחד בישראל לפעומי אמו מישראל מקרא אחיך נפקא · ואית ספרים שכתוב בהם הכי ולענין חליצה עד שיהיה אביו ואמו מישראל ס"ם בישראל כתיב ואם אין אמו מישראל מקרא אחיך

נוסח (מאיקה) תשובות לשאלה זאת דוקא בחל"ד פוסקים שפיא בשלהי קונטרס באיזהו

נוסח אחרון ווווו תל"ד הפסיל לא מצינו ולא מצינו לפרסומי מילתא תשלי — ולא מצינו לנר אחד לפרסומי מילתא

הגהות הב"ח

(ג) גמ' ואיהך כהאי ביבמלא: (נ) שם דלימרס מילתא לתמר רב יהודה כי הוה קלימנא קמיה דרבי יהודה אמר לי סק (ד) תוס' ד"ה מונקרא ובפ' ישראל יקראו